

[Leth Mouritzen.]

deres egne, som kun tænkte paa at skabe Lettelse for det private Byggeri, og da Slutningen nærmede sig, lød Bifaldet atter, idet Spændingen udløstes efter de afgørende Bemærkninger: det er ikke min Hensigt at indføre væsentlige Skærpselser i Huslejeloven, og jeg agter ikke at foreslaa nogen Form for Boligrationering. Derefter forstod Grundejerne, at den tilsyneladende Tilsidesættelse, de efter den højtærede Indenrigsministers Forsikringer havde været ude for i Boligstøttelovgivningen, fuldt ud skulde blive opvejlet gennem den øvrige Boliglovgivning.

Man maa undskylde mig, at jeg ser en Forbindelse mellem de to Afsnit af Boliglovgivningen, men den højtærede Indenrigsministers Forsikringer om sin Loyalitet over for de private Grundejere falder en noget for Brystet, naar Baggrunden for det, som blev sagt, skulde huskes, at den Regering, vi har i Øjeblikket, ikke føler sig som værende en Regering for den enkelte Klasse, men for hele Folket.

Med de to Lovforslag, som er til Behandling her i Dag, har Regeringen efter min Mening igen placeret sig i de reaktionæres Kreds efter det vanskelige Dilemma med Byggestøtteloven, som ikke var til at komme udenom, eftersom de 4 Partier paa Forhaand havde givet Tilsagn om dens Gennemførelse, ganske vist under helt andre Kombinationer. Jeg ser saadan paa det, at det, der her er forelagt, er ikke til hele Folkets Vel, men kun til de private Grundejeres Fordel, og den Angst, som for blot 1 Aar siden tydeligt kom til Orde i Grundejerkredse, er derfor saa fuldstændigt bortvejret, at „Grundejer-Bladet“ jublende indleder sit Nummer for 20. Marts med de forløsende Ord fra den højtærede Indenrigsministers Mund.

Det kan ikke være nogen Hemmelighed, at mit Parti ikke tiltror den nuværende Regering hverken Evne eller Vilje til at sikre Forbrugernes Interesse i dette Forhold. Det bliver derfor min Opgave at appellere til de Kredse i dette høje Ting, som kan se bort fra snævre privatkapitalistiske Profitinteresser for at afbøde de mest iøjnefaldende Uretfærdigheder i Lovgivningen om Forholdet imellem Husejer og Lejer.

Det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje med senere Ændringer er i Realiteten en Forlængelse af den gældende Huslejelov. Om en à jour-Føring er der ikke Tale, hverken af praktiske

eller principielle Forhold, skønt en Række Spørgsmaal, som er affødt af den unormale Boligsituation, venter paa at blive lovfæstnet. Huslejeloven er det mest usammenhængende Lovkompleks med Afvigelser, Opdelinger og Tilføjelser, som nu i flere Omgange har passeret Rigsdagen. Det var paa Tide, at der skabtes en homogen Lovgivning, der kunde overses af den menige Lejer, og som betød en virkelig Beskyttelse af Lejeforholdet. Jeg har tidligere under Finanslovdebatten i December 1945 udførligt redegjort for mit Partis Syn paa Lejelovgivningen, saadan som den har udviklet sig, og jeg skal derfor blot henvise til Sp. 1289—1300 i Rigsdagstidende, hvor jeg efter min Opfattelse har motiveret en generel Revision af hele denne Lovgivning. Det er derfor med nogen Forundring, at mit Parti har konstateret den fuldstændige Passivitet, som den nuværende Regering lægger for Dagen i denne Sag.

Huslejeloven var oprindeligt tænkt som en Rettesnor, en Mønsterlovgivning, hvis første Etape skulde være at fremme en større Ensartethed i Udlejningsforholdene, at skabe en Linie i det Virvar af Aftaler og Kontrakter, som gennem Aarene var opstaaet. At dette var Hensigten i første Omgang, fremgaar tydeligt af den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard's Udtalelser umiddelbart efter Lovens første Vedtagelse. Det ærede Medlem udtalte, at nu maatte Loven virke i en kortere Aarrække, saa vilde det være naturligt at tage den op til en generel Revision med det Formaal at skabe fastere Rammer. Man var altsaa klar over Lovens foreløbige Karakter. Dette Aaremaal er nu blevet langt. I alt 9 Aar er der forløbet, bl. a. paa Grund af Krigen, og stadig har man hævdet, at det rette Tidspunkt ikke var inde til at foretage større Ændringer i Loven. Der er sket det, at Krigstiden har sat sit Præg paa Huslejeloven gennem de Tilføjelser, som Restriktionerne nødvendiggjorde. Det har kun forøget Lovens tilfældige Præg, og derudover har Boligretten maattet virke som vejledende. Selv om jeg ikke kan godkende alle Boligrettens Afgørelser, maa jeg indrømme, at det vilde være naturligt at nedfælde en Del af dette Materiale i Lovens Paragraffer. Det trænger sig paa, det skal gøres, og Tidspunktet er inde nu, da der baade er indhøstet Erfaringer fra normale og unormale Perioder.

Jeg er klar over, at det vil være vanskeligt at formaa den højtærede Regering og da især den højtærede Indenrigsminister til at ændre Standpunkt i denne Sag og med-